

Людина і природа: гармонія чи трагедія?

фотовиставка

Природа - храм живий, де символів ліси
Спостерігають нас і наші всі маршрути;
Ми в ньому ходимо, й не раз вдається чути
Підмурків та колон неясні голоси.

Всі барви й кольори, всі аромати й тони
Зливаються в могуть єдиного єства.
І зрівноважують їх вимір і права,
Взаємного зв'язку невидимі закони.

Є свіжі запахи, немов дітей тіла,
Є ніжні, як гобой, звип'язні, молодечі,
Розпусні, щедрі, злі, липучі, як смола,

Як ладан і бензой, як амбра й мушмула,
Що опановують усі безмежні речі;
В них - захват розуму, в них відчуттям - хвала

Шарль Бодлер

Ви чули, як плаче спустошена Прип'ять,
За скоєний гріх розіп'ята живцем,
Прип'ята до неба, щоб вічності випить,
Щоб вмити від бруду змарніле лице?

Регочуть іони малиновим дзвоном,
Вбиваючи блиск нерозкритих очей,
Ридає вночі божевільна мадонна,
Приймаючи з лона холодних дітей
В бездонність ночей.

І тихо ступає життя у долині,
І лине Чорнобильський дзвін.

А. Багряна

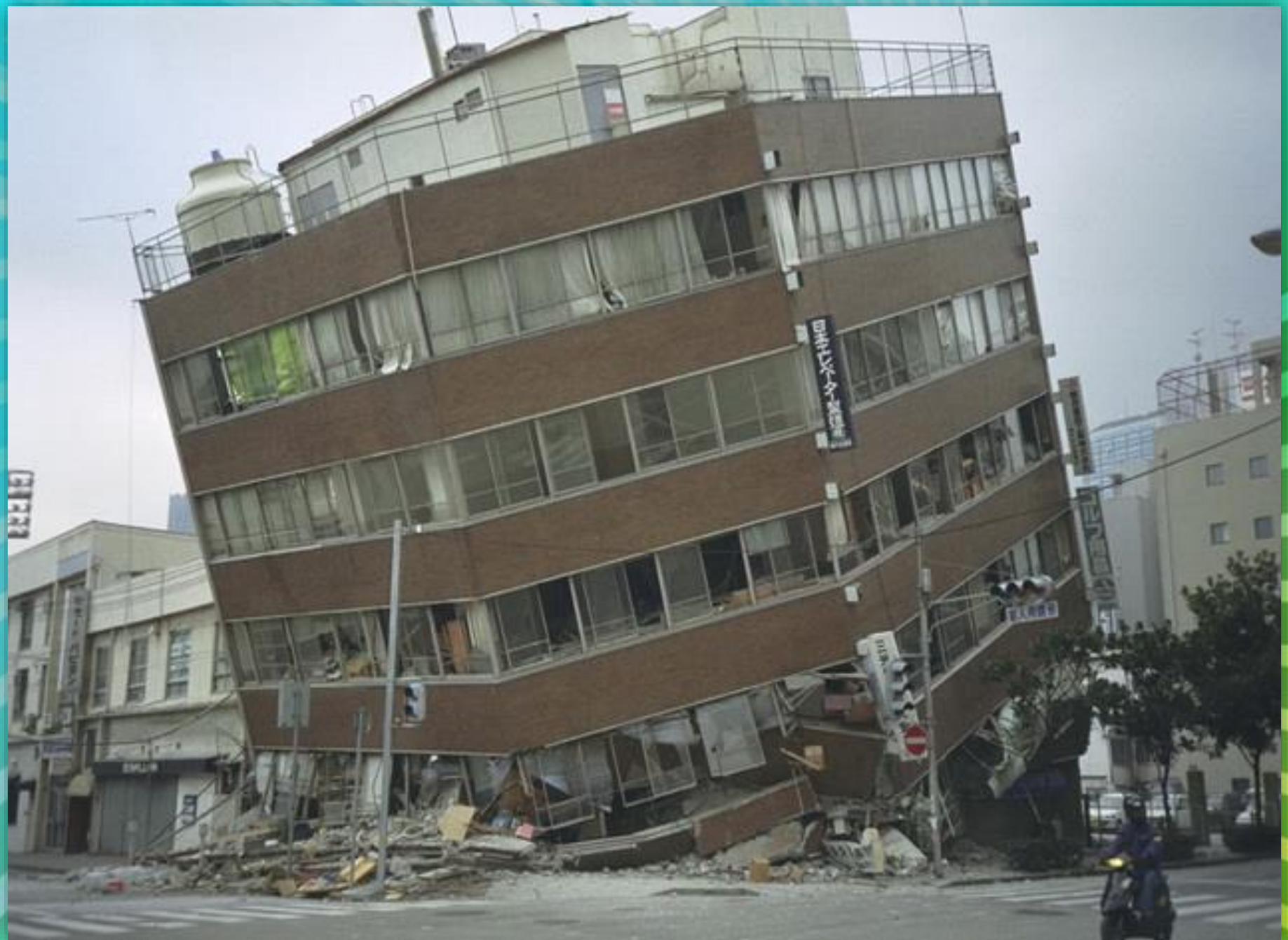

ERICSON

Очистимо Землю від бруду і скверни,
Посіємо скрізь доброти й квітів зерна!
Хай буде планета красива й зелена
Для щастя, добра і для тебе й для мене!

Давайте боротись за чистоту природи,
Планеті не будем наносити шкоди.
Посадимо ліс і гайочки зелені,
Сади і діброви — планети легені!

Очистимо струмки і будуть жити ріки,
Бо із малих струмків течуть річки великі.
Вода — це є життя, без неї не прожити.
Вже час прийшов для нас — природі послужити!

Н. Красоткіна

